

Urodził się 24 grudnia 1909r. w Wilnie z rodziców Konstantego, Franciszka i Marii Dominiki z d. Szrajber. Ojciec był lekarzem, a po wybuchu I wojny światowej zmobilizowany do armii carskiej w stopniu pułkownika. Rodzinę ewakuowano do Sum w głąbi Rosji skąd powrócili w 1919r. Uczęszczał do gimnazjum im. św. Kazimierza w Nowej Wilejce, które ukończył w 1929r zgłaszając się ochotniczo do służby wojskowej w Sskole Podchorążych Rezerwy Artylerii w Włodzimierzu Wołyńskim. W stopniu plut. pchor. skierowany do 1 d-jonu 19 pał w Nowej Wilejce. Awans na ppor. rez. art. w 1932r.

W latach 1930-1934 studiuje na wydz. roln. Uniwersytetu Poznańskiego uzyskując dyplom inżyniera-agronoma i podemuje pracę w Wileńskiej Izbie Rolniczej. W sierpniu 1935r. wstępuje w związek małżeński z Heleną Krakowską, córką wileńskiego kupca, z którą ma troje dzieci: córki Ewę i Kalinę oraz syna Jacka. Po ślubie przenoszą się do majątku rodzowego Wesoły Dwór k. Zdzięcioła w woj. Nowogródzkim. Prowadzi gospodarstwo i pracuje jako agronom rejonowy w Zdzięciole.

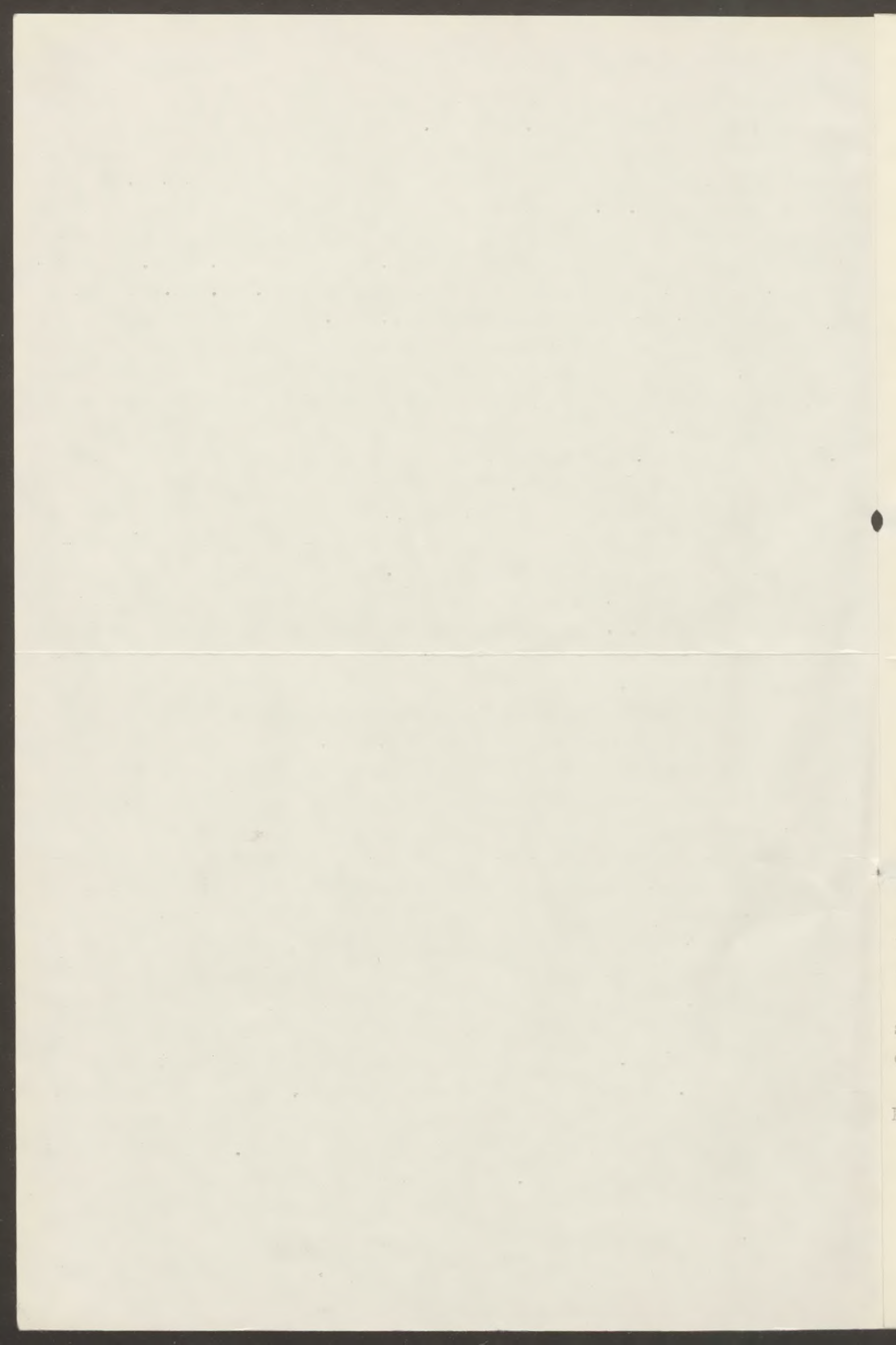
Kampanię wrześniową odbył w 19 pał. 19 DP w składzie Armii "Prusy" na szlaku Wieluń, Piotrków Trybunalski, Skarżysko-Kamienna, Góry Świętokrzyskie. Uniknął niewoli, pod d-twem ppłk. Pełczyńskiego przedzierał się do walczącej Warszawy. Po kapitulacji stolicy przedostał się do Wilna 15 października 1939r. Dzień ten utwił mu w pamięci gdyż w nim wróciła do Wilna "rozkułaczona" żona, a z więzienia uwolniono jego teścia Stanisława Krakowskiego.

Po powrocie do Wilna przystępuje do pracy w konspiracji w Kole pułkowym artylerii i nawiązuje kontakt z kpt. dypl. Antonim Olechnowiczem.

Po wybuchu wojny niemiecko-sowieckiej wraca z rodziną do Wesołego Dworu gdzie ponownie przystępuje do działalności konspiracyjnej. Jest współorganizatorem Obwodu "Mydło" (Zdzięcioł, Nowojelnia) Okręgu Nowogródzkiego AK, a od sierpnia 1941 do lipca 1942r d-cą plutonu konspiracyjnego w Obwodzie. W majątku Wesoły Dwór ukrywali się Żydzi z Wilna i Zdzięcioła.

26 lipca 1942 r ucieka przed aresztowaniem, przedostaje się pieszo do Wilna, a następnie pod zmienionym nazwiskiem podejmuje pracę w powiecie oszmiańskim. Działa w konspiracji do lipca 1944r, w operacji "Ostra Brama" dowodzi plutonem kolarzy w 10 Brygadzie AK. Unika rozbrojenia, przenosi się do Wilna. W jego mieszkaniu przy ul. Rossa 10 jest punkt kontaktowy mjr dypl. Olechnowicza z jego podwładnymi. Zagrożony aresztowaniem podejmuje pracę w Ignalinie, w Urzędzie Repatriacyjnym, ukałwiając wyjazd do Polski wielu ~~zakrzęzm~~ poszukiwanym przez NKWD. Dowiedziawszy się że w jego mieszkaniu ~~na~~ przy ul. Rossa NKWD założyło "kocioł" wyjeżdża w lipcu z Ignalina pocięgiem "repatriacyjnym" pod nazwiskiem Konstanty Michniewicz.

W lipcu 1948r, gdy pracował w Plewiskach k. Poznania jako kierownik

gospodarstwa Instytutu Naukowego, został aresztowany za działalność w Ośrodku Mobilizacyjnym Okręgu Wileńskiego Armii Krajowej.

W W. O. W. A. K. prowadził punkt kontaktowy i przekazywał zasiłków pieniężnych dla rodzin akowców represjonowanych przez NKWD, a przyjeżdżających do Polski Centralnej z Wileńszczyzny. Współpracował z Kazimierzem Pietraszkiewiczem, Marianem Wojciechowskim, Wacławem Walickim i ostatnim K-dtem Okręgu Wileńskiego ppłk. dypl. Antonim Olechnowiczem.

Przebywał na śledztwie w W-wie na Rakowieckiej, a następnie w Urzędzie Bezpieczeństwa w Poznaniu przy ul. 27 grudnia. W trakcie pierwszej rozprawy, w 1949r, otrzymał wyrok 6 lat więzienia, w drugiej, w 1950r wyrok podwyższono do lat 8 z pozbawieniem praw obywatelskich i honorowych i konfiskatą mienia - z artykułu 86 K.K. WP. Osadzony w więzieniu we Wronkach. W październiku 1950r przewieziony do Warszawy na proces K-dta Okręgu ppłk. dypl. A. Olechnowicza i innych członków K-dy Okręgu.

W więzieniu w Warszawie, po trzynastu latach, spotkał się z bratem Wojciechem, późniejszym 1. prezesem Z-du Gł. Świat, Zw. Ż. A. K. ~~XXXXXXXXXXXX~~
(Ppłk. dypl. Wojciech Borzobohaty tak był zmelretowany, że nie mógł chodzić i ~~xxx~~ na kolejne przesłuchania ~~koszony~~ musiał być noszony).

W styczniu 1952 przewieziony do więzienia we Wronkach, w grudniu 1953r do Potulic. Zwolniony z więzienia na Nowy Rok 1955r.

W latach 1956-1966 pracował na głębokiej prowincji w resorcie rolnictwa. Od 1 sierpnia 1966r do września 1972 r w Bydgoszczy w Wojewódzkim Biurze Geodezji i Urządzeń Rolnych. W 1972r, po zgonie żony Heleny i ~~przez~~ przebyłym zawale, przechodzi na rentę, a w dwa lata później na emeryturę.

Podjęł działalność kombatancką, jest współzałożycielem Duszpasterstwa b. Mieszkańców Kresów Wschodnich i współorganizatorem Środowiska Wileńsko-Nowogródzkiego Okręgu Bydgoskim Świat. Zw. Ż. A. K.

Mimo ciężkich przeżyć więziennych i przewlekłej choroby czynny do ostatnich swych chwil. Zawsze pogodny, życzliwy, spieszący z pomocą wszystkim potrzebującym, zapisał się w pamięci tych co go znali jako człowieka prawy i gorący patriota.

Zmarł nagle 22 sierpnia, pochowany 25 sierpnia w asyście duchowieństwa, towarzyszy broni, licznych mieszkańców Bydgoszczy i pocztów sztandarowych.

Odnaczony 4-rotnie Medalem Wojska, Medalem za Kampanię 1939r, Krzyżem Armii Krajowej, a w 1990r Krzyżem Kawalerskim Polonia Restituta.

Zygmunt Kłosiński

